

Tänkt var det här!

"Tänkaren", Auguste Rodins världsberömda skulptur, skyddar hakan, något som jag inte tänker göra i den här spalten. Jag tänker nämligen tycka till om än det ena än det andra. I många fall kommer Du säkert att tycka att jag har fel – skriv då och tala om varför. Ange om Du vill vara anonym – det kommer vi att respektera.

Så har vi då kommit fram till att cirkeln skall slutas. Det är nu drygt 17 år sedan Karin och jag övertog tidningen från Frimärks-huset, där den legat en kort sejour efter epoken Sigurd Tullberg.

Självfallet var vi en smula ängsliga eftersom vi inte tidigare hade någon erfarenhet av tidningsutgivning. Jag hade arbetat på annonsbyrå och det var en klar fördel, det märkte jag snart.

Att vi lyckats hänga med i 17 år talar väl för att vi klarat problemen ganska hyggligt och vi kan idag se tillbaka på en intressant och lärorik period.

Även om det då och då uppträtt problem så är nog slutomdömet att vi haft förfärligt roligt under åren och knutit massor av kontakter med människor vilka vi lärt oss betrakta som verkliga vänner.

Vi, liksom alla andra i branschen kan konstatera att de "härliga tider, strå-

lande tider", som rådde i slutet av 70-talet och början av 80-talet näppeligen kommer tillbaka. I varje fall inte på mycket länge. Det skall dock inte förnekas att tiderna trots allt ser betydligt bättre ut nu än för bara några år sedan. Pendeln slår som bekant alltid tillbaka och det känns ju tryggt att veta när det ser som mörkast ut.

Överlåtelse

Ni som kommit så här långt i läsningen förstår säkert att de här raderna skrivs som en form av avsked till läsekretsen.

Efter 17 år har Karin och jag för avsikt att överlåta tidningen till ett nytt par, som jag inte bara tror, utan vet, är betydligt bättre rustade att ta över än vad vi var på vår tid. Morten Persson, som de flesta känner från hans tid på Postiljonen och som arbetat ihop med oss en tid kommer att tillsammans med sin hustru, Sol, att bli

de nya ägarna och utgivarna av Nordisk Filатели. Överlåtelsen sker 1 september i år. Det känns onekligen skönt att överlåta till några man känner och som kommer att driva tidningen vidare på ett ansvarsfullt och riktigt sätt. Att det dessutom blir så att Nordisk Filатели kommer att bestå som "familjeägd" känns också riktigt. Det har den varit ända sedan 1937 med undantag för ett och ett halvt år då Frimärkshuset stod som ägare. Det är inte minst viktigt att vara "fri och obunden" i tidningssammanhang eftersom det ger möjlighet till objektivitet och frihet i bedömningar och ställningstaganden, något som kan vara svårt vid bindningar till koncerner eller organisationer.

Mycket av de "nya grepp" ni kanske uppmärksammat den senare tiden i tidningen är också Mortens verk. Han har många och goda idéer och det skall bli mycket spännande att följa tidningen i fortsättningen.

Det finns ingen anledning att sticka under stol med att man efter 17 år inte har samma förmåga eller vilja till förnyelse, som man har då man startar en verksamhet. Det känns därför rätt att nya krafter tar över och tillför tidningen nya idéer och en vitamininjektion, som i förlängningen kommer läse-

kretsen till del i form av en bättre produkt.

Utan att föregripa planerna så tror jag mig veta att inriktningen på att utvidga samarbetet med övriga Norden står högt på dagordningen. Tidningen heter ju Nordisk Filateli och vad vore då naturligare än att se till att man har en god spridning i hela Norden då det gäller prenumeranter och en god täckning av annonsörer. NF är genom sin obundenhet fri att verka över gränserna utan att trampa i någon annans "rabatter", ett faktum som kan göras mycket av och som redan börjat.

Mata duvor i parken?

Vad skall då Karin och jag ha för oss i framtiden?

Ja, då det gäller mig själv, så tänker jag ägna mig åt det jag länge velat göra, nämligen skriva. Kanske inte som nu företrädesvis inom det filatelistiska ämnesområdet utan lite mer allmängiltigt. Möjligen kommer ni kanske att återse signaturen "Sofus" i Nordisk Filateli någon gång framöver, men det hänger på om den nye redaktören kommer att acceptera mina manus och inte refuserar dem.

Jag hyser inga som helst bekymmer över att behöva gå sysslös ty likt många andra "pensionärer" har jag samlat på mig en

mängd uppdrag och arbetsuppgifter som kommer att ta mycket tid i anspråk, men som ändå ger mig större frihet att ägna mig åt skrivierna än vad jag haft. Jag skall bl.a. se till att jag inte hamnar i det som efter en tid blir lite betungande, nämligen "dead-lines". Vid en viss tidpunkt skall annonsmaterial in, manus vara bearbetade, sättning klar, reproarbetena färdiga och pressarna lediga. Allt för att komma ut i tid så att man hinner få några dagar på sig att ladda upp till nästa "deadline". Ta denna procedur tio gånger (nio senare tid) per år och multiplicera med 17 så förstår ni att man likt "Pavlos hund" kanske inte börja dregla men väl gå upp i varv varje månad omkring den 12:e. Det skall bli rätt skönt att slippa, även om jag vet att också saknaden kommer att kännas.

Om sanningen skall fram så är jag knuten till en annan tidning, som heter Scipio och som ges ut av Svenska Carnegieinstitutet. Den tidningen är engagerad i sociala frågor, invandringsproblem, knark och brottslighet och således långt ifrån den genre som Nordisk Filateli arbetar inom. Som tur är kommer Scipio inte ut lika frekvent och vi har där inte heller den pressen att absolut hålla en viss dag för utgivning. Är ni intresse-

rade av att följa med vad som händer inom de områden jag skissade ovan så hör av er så skall jag se till att ni får ett provnummer.

(Det här var en parentes och ett utnyttjande av möjlighet till "gratisreklam", som jag dock anser vara behjärtansvärd eftersom Scipio verkligen har mycket att säga i väsentliga och dagsaktuella frågor).

Tack och adjö – och lycka till!

Avslutningsvis vill Karin och jag tacka för oss och för allt trevligt vi haft med er som läsare och annonsörer. Vi hoppas att ni skall finna att tidningen hamnat i rätta händer och att den kommer att bli ännu bättre med den nya ledningen. Till Sol och Morten säger vi: Lycka till i fortsättningen och måtte ni få lika roligt som vi har haft genom åren".

Nordisk Filateli har alltid varit lite av "innovatör" – tänk bara på Färglikaren, Frimärken från A-Ö, Nobel- och Slania-bilagorna, Sesam, Till flydda tider..., och nu Gula Sidorna, den sista er egen "uppfinning".

Det finns mycket att bygga på, traditioner att gå vidare med, men, kanske allra viktigast – obegränsade möjligheter att utveckla och förnya.

Det kommer ni också att göra!

□
Sofus